

59.

STOCKHOLMS STAD Kommunstyrelsen Registraturet	
Ink.	2016-05-16
Ornr.	106-836/2016
Till:	RJ

Bilaga 2

Motion av Monika Lozancic (M) om skattelättnader för fler filminvesteringar i Stockholmsregionen

Sverige var tidigt ute och etablerade filmen som det nya mediet i slutet av 1800-talet och början av 1900-talet. Den första filmen som spelades in på svensk mark var *Komiska förvecklingar på Djurgården i Stockholm* (originaltitel *Komische Begegnungen im Tiergarten zu Stockholm*), en tysk kortfilm från år 1896 med regi och foto av Max Skladanowsky. Den första svenska filmproduktionen var en journalfilm som spelades in utanför Novilla på Djurgården 1897.

Svensk film blev internationellt framstående omkring år 1913 – 1924, genom verk av regissörerna Victor Sjöström och Mauritz Stiller. Några av dessa verk är *Ingeborg Holm* (1913), *Terje Vigen* (1917), *Körkarlen* (1921) och *Gösta Berlings saga* (1924).

I mitten av 1920-talet flyttade de största filmskaparna och skådespelarna från Sverige för att gräva guld i USA och Hollywood. Bland dessa fanns bland andra Mauritz Stiller, Greta Garbo och Victor Sjöström. Detta utgjorde givetvis ett stort bakslag för svensk filmindustri, som vid denna tidsperiod var en av de mest framgångsrika och ledande i världen.

År 1940-1950 vann svensk film åter internationellt erkännande. Nils Poppes *Pengar – en tragikomisk saga* (1946) vann bland annat Guldmalaj vid Filmfestivalen i Venedig och Arne Sucksdorffs kortfilm *Människor i stad* (1947) belönades med en Oscarstatyett. Alf Sjöbergs *Fröken Julie* (1951) och Ingmar Bergmans *Sommarnattens leende* (1955) vann priser under filmfestivalen i Cannes 1956. Under 60-talet blev även Mai Zetterling, Vilgot Sjöman och Bo Widerberg uppmärksammade utomlands. Begrepp som "Den svenska synden", vänstervågans film, "konstfilm", "det svenska tungsinnet", svensk barnfilm och "Det svenska deckarundret" har blivit internationella begrepp i filmhistorien på olika sätt.

Efter stora framgångar och en del motgångar står sig svensk film idag stark i ett internationellt perspektiv. Sverige är väletablerat och internationellt respekterat som filmnation. Svensk film fortsätter att röna framgångar, det senaste exemplet var när Alicia Vikander i februari vann en Oscar för bästa kvinnliga biroll i filmen *The Danish Girl*.

Samtidigt som Sverige har ett mycket gott rykte när det gäller filmproduktion, har vi märkbart svårt att få internationella filmteam att spela in filmer här. Det gäller inte minst i Stockholm. Detta är oroväckande på flera sätt, inte minst då vi förlorar stora ekonomiska värden samt möjligheten att marknadsföra Stockholm som en internationell filmproduktionsstad. Exempelvis skapade filmatiseringen av Stieg Larssons bok *Män som hatar kvinnor* (*The Girl With the Dragon Tattoo*, 2011) ett marknadsföringsvärde för Stockholmsregionen på närmare en miljard kronor.

Tyvärr ser vi att allt färre internationella filmproduktioner väljer att spela in filmer i Stockholmsregionen. Även filmer som till handlingen utspelar sig i Stockholm, spelas många gånger in i andra länder, framförallt i Östeuropa. Detta för med sig förlorade investeringar i Stockholm genom både förlorade arbetstillfällen, färre hotellnätter och förlorade intäkter för staden generellt.

En förklaring till detta är att många andra länder erbjuder bättre ekonomiska villkor än vad Sverige gör. Det är ingen slump att bland annat skattelättnader i andra länder gör att Sverige förlorar internationella investeringar från internationella filmproduktioner. De ekonomiska incitamenten ser dock något olika ut i olika länder. Om Sverige ska behålla sin internationella status och inte tappa greppet i den hårda konkurrensen, bör regeringen se över att införa tydliga ekonomiska incitament för filmproduktion i Sverige. En lösning kan således vara skattelättnader för filmproduktionsbolag.

I mars 2016 överlämnade regeringen en filmpolitisk proposition till riksdagen där bland annat förslag till nya mål för den nationella filmpolitiken föreslås. När den statliga filmpolitiken nu ses över, bör staten tillsätta en offentlig utredning som genomlyser möjliga ekonomiska incitament, för film- och tv-industrin ur ett svenskt perspektiv.

I syfte att underlätta för en växande filmindustri i Stockholmsregionen föreslår vi att kommunfullmäktige beslutar:

att uppdra åt kommunstyrelsen att hemställa till regeringen, att tillsätta en offentlig utredning som genomlyser möjliga ekonomiska incitament, för film- och tv-industrin att främja internationell filmproduktion i Sverige.

Stockholm den 11 maj 2016

Monika Lozancic (M)